

I ncepit epistola priuilegiū quā iubilat
 iohannes papa suscepta benedictione
 ab eo dūstān archi episcopus asuis
 mambus accepit. sed palliū asuis ma
 nibus nūaccepit. sed ro iubente abulta
 ne sc̄i petri apostoli
 ohannes ap̄r̄ rep̄is seiuojum dñi con
 f̄iū dūstano dōpobēmēnsis eccl̄ie
 archi ap̄o uites tue tantūmodo p̄manhi
 dam m̄xpo salutem. Si pastores ouium
 soleculi p̄gnegis sui custodia die acno
 te penitie contentisunt. Et oculis confpec
 tant inslantib⁹. ut ne alia quidem ex
 oīib⁹ aut eīpāndo peat. aut p̄fūnis
 lamata morib⁹ rapiatui. quanto rudo
 ne quantaq; cuja debemus ēē. p̄ungiles
 obſalutē animaq; quidicim⁹ pastores
 equum. Ad tendamur igit̄ nōr̄ officium
 exibepe ep̄ga custodiā dominicaq; ouim⁹.
 It nequati lupo ufhiente ceplita fugiam⁹.
 ne inde diuini examinis p̄desidia n̄p̄a
 ante summū pastoriē p̄neglegentia n̄p̄a
 exequiemup. unde modo hēc opis p̄fū
 pientia m̄publimōpi aice ceteris dimidi
 cumup. Pallium h̄r̄ p̄atefūtati tue ex

Saec. X. exēunte. — Ecriture anglo-saxonne.
 Paris, Bibliothèque Nationale, Ms. lat. 943, fol. 7.

71

Ex lib. Monasterii sancti Germani ap̄petit Larisorum
 IN CIPIT LIBELLUS SCI AUGUSTINI
 AD VERSVS. QVINQUE HERES.

 obis sum factus nonne celi sunt sed quod
 est uehenā uis caritate Noncā adcom
 pellendū potest ēē molestus exactor
 quā ad redendum deuocū ēē debitor
 Sed tu impleam qd̄ promisi adiuua
 te me sc̄i orationib; utrū. ut dñs om̄ps
 d& grām sermonib; meis & satis faciam
 p̄is mentab; utrū. Si me mi n̄ se dignamini qui int̄pore
 ad fūstis. quinq; hostiū genera ēē diximus. Contraq; ex
 pugnāda. induitā postula uimus. ut necessaria preparare
 possem⁹. Promisūs dies incluxit. nos quoq; impigre adcerta
 men. dñs ad iuvante p̄f̄simus. Ad iutoriū nōsterū adnō
 qui fecit glā & terram. Donabit certā uicoriam. qui cer
 tam donauit audā iam. Non nos hostiū turba. Non bel
 lantū forma. Non quasi fulgens. uesta terreat arma.
 Colam magnū. robustū. armis terribilibus. ingentis. turba
 munū. dauid solis. parvus. adq; inhermis. unolapidis
 itū prostrauit. totaq; allophilorū castra turbauit. adq;
 fugauit. Quid aut̄ aliud petra. contragoliam manu da
 uid missa. Nisi xp̄m̄ contradabolū ex seruine dauid fig
 nificauit. Ad grediamur iā. & eorū que dicim⁹ quinq;
 genera hostiū. proponamus. Paganī dicunt. Quid est
 quod nos ex or̄ retis adq; abi citis. tamquā mules colentes
 deo! ecce uos dñi que p̄dicatis colendū. filium habere di
 citis. & sine alterius coniunctione sexus. n̄atū ēē confin
 ges. Iudei dicunt. Quomodo unū colas dñm. quando &
 hominē que patres n̄r̄ crucifixerunt. dñm dicentes.
 hominib⁹ exator querit. ut tamquā filium dei uenerantur

A. D. 1029/1030. — Saint-Augustin. Minuscule carolingienne.
 Paris, Bibliothèque Nationale, Ms. lat. 12219, fol. 1.